

[Undervisningsministeren.]

Den Kritik, som blev fremsat i Gaar, særlig af den ærede Ordfører for Venstre — det samme gælder delvis den Kritik, der blev fremsat af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti — var — ja, jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal betegne den. Der er et gammelt Ord, der siger: mild i Maade, stærk i Sag. Jeg fik nærmest det omvendte Indtryk her. Formen var særlig hos Venstres Ordfører til Dels noget kølig, men gennem denne noget kølige Form fandt jeg ind til en dog ganske velvillig Stemning overfor væsentlige Punkter i det foreliggende Lovforslag. Det samme gjaldt, om end i noget svagere Grad, de Konservatives Ordfører, som selv kaldte sin Kritik en velvillig Kritik, og som haabede paa, at der kunde banes Vej frem gennem Forhandling — han klamrede sig altsaa ikke absolut til den bestaaende Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen nævnte, at „Folkeskolen“, Bladet for Danmarks Lærerforening, har betegnet Forslaget som et lille Skridt — men et lille Skridt, som dette Blad, Organet for Danmarks Lærerforening, i høj Grad ønsker taget — i den rigtige Retning. Det ærede Medlem mente, at Folkeskolens Lærerstand havde ventet sig mere, en større Gave, en større Bog i Julegave, sagde han, end den lille, der nu gives dem gennem dette Forslag.

Hvis jeg nu gennem de 5 Ordførertaler i Gaar — og det var jo 5 Lærere, der talte, hvert Parti havde taget en Lærer til Ordfører — havde mærket en stærk Tilbøjelighed til at forøge Gaven, til at gøre den større — det er vel særlig Spørgsmaalet om Amtsskolekonsulenter, det drejer sig om, det er jo Lærerforeningens gamle officielle Krav —, vilde jeg have svaret, at ogsaa dette Spørgsmaal vilde jeg gerne være med til at forhandle om paa een Betingelse, nemlig at der saa blev skabt det *fordømte* Antal Amtsskolekonsulenter. Men skønt jeg meget nøje hørte efter de 5 Ordføreres Taler, hørte jeg ikke, at der fra en enestes Side lød noget Ønske om at forøge Gavens Omfang, tværtimod var der vel snarere hist og her en Tendens til at indskrænke Kredslærernes Opgave noget, altsaa for saa vidt formindske Gaven, gaa længere bort fra Lærerforeningens officielle Krav.

Et „lille“ Fremskridt! Ja vel, men et lille Skridt i den rigtige Retning. Et lille fast, sikkert Skridt i den rigtige Retning er efter min Mening nok saa godt som et langt noget løst eller usikkert. Her er Tale om en Nybegyndelse. Forældrerådet

er, som det her foreslaas, noget nyt, et nyt Organ i hele vor Skolestyrelse. Kredslærerinstitutionen er — og det vilde ogsaa Amtskonsulentinstitutionen have været — et nyt Organ. Der er maaske endda en vis Klogskab i at give disse nye Organer en saadan Opgave, at de straks kan magte den, og saa for øvrigt foreløbig overlade Livet Resten.

Et „lille“ Fremskridt! Ja, et „lille“. Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og jeg er Landsmænd i allersnævreste Forstand fra den dejlige Egn dernede mellem Slagelse, Skelskør og Korsør, hvor man taler et vidunderligt gammelt, vittigt Sjællandsk. Man sagde dernede — det hørte jeg i min Barndom —: Lille og vaagen er bedre end stor og doven. „Lille“ er ofte et meget indsmigrende Ord, som man bruger om det, man har allerkærest. Man siger: Lille Grethe, lille Hans — ja, lille Hans skal jeg nu ikke komme ind paa i denne Sammenhæng. Man siger „lille“ Grethe, selv om Grethe er blevet en lang opløben Pige. Man siger „lille“ Mor, selv om ens Kone vejer lige saa meget som en selv. Øvre i Rusland siger de „lille“ Far. Det er et kærtegnende og velvilligt Udtryk. Saadan blev det brugt i Folkeskolens Artikel, der helt igennem var gennemstrømmet af Velvillie og Ønsket om at faa Sagen fremmet hurtigst muligt.

Det ærede Medlem brugte et Billede. Han fandt, at Frøet her i dette Forslag kun var lille, men at Skallen var tyk og haard. Nu ved det ærede Medlem ligesom jeg, at det er ikke altid Skallens Haardhed og Tykkelse, det kommer an paa. Jeg kan for Resten ikke se, at den skulde være saa forfærdelig tyk og haard. Jeg ved ikke, om den Skal, det ærede Medlem sigtede til, er Skolenævnene, men den er for saa vidt allerede sprængt; for dér faar jo Forældre-raadene en betydelig Repræsentation, om trent Halvdelen, dér er de allerede inde; i Skoleraadene bliver de ligeledes repræsenteret.

Men lad nu være. Det ærede Medlem ved lige saavel som jeg, at en tyk og haard Skal ingenlunde altid er det værste. Jeg tror, at Ferskenfrugten er en af de Frugter, der har den haardeste og tykkeste Skal; men den opløses og sprænges, og er Frøet bare levedygtigt, skyder der et nyt Ferskenfrø frem med de skønneste og de mest velsmagende Frugter, der findes.

Om Frøet er lille eller stort, har ikke saa meget at sige. Det ærede Medlem kender maaske bedre end jeg Lignelsen om Sennepskornet, der er det mindste i Verden